
Minneord

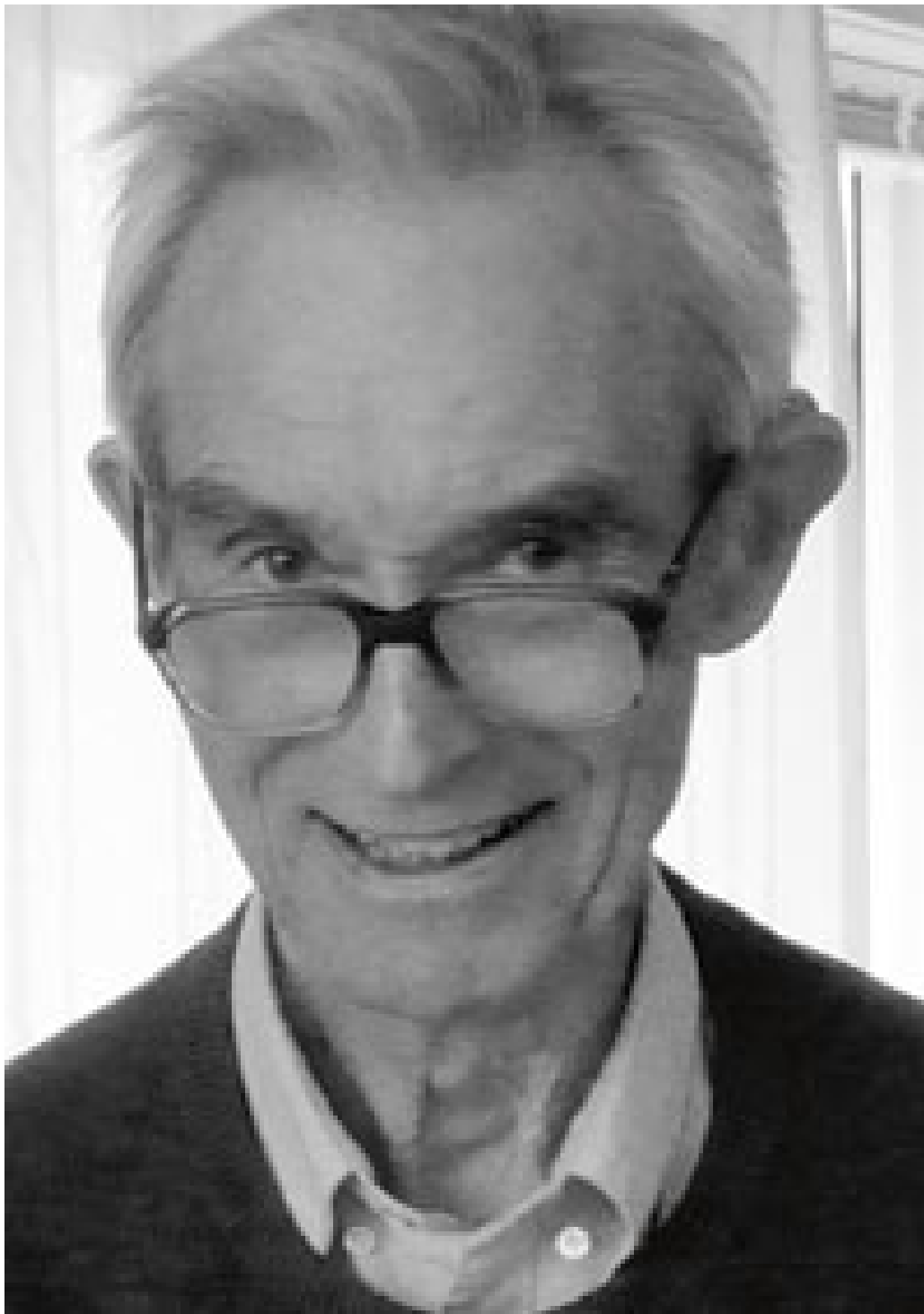
OSS IMELLOM

JOHAN EMIL LANGE

NORVALD LANGELAND

LARS B. SKOGLAND

HARALD STEEN

Thomas Christian Wyller døde 17. desember 2008, 91 år gammel. Han startet sine medisinstudier før den annen verdenskrig, men flyktet til Sverige under krigen og deltok derfra i motstandskampen som kurer. Etter fullført medisinsk embetseksamen i 1947 arbeidet han ved forskjellige sykehus og skaffet seg solid grunnutdanning før han ble spesialist i ortopedisk kirurgi i 1962. Sine uvanlig solide anatomikunnskaper fikk han styrket som vitenskapelig assistent ved Anatomisk institutt, Universitetet i Oslo 1954 – 57. Etter to år ved Kronprinsesse Märthas Institutt begynte han ved Sophies Minde, der han arbeidet helt frem til han gikk av med pensjon i 1984.

Allerede i 1959 fikk han professor Skjelderups gullmedalje for et arbeid om fotens biomekanikk. Studieopphold i Danmark, Storbritannia og Tyskland ga ham eminente kunnskaper i biomekanikk og om ortopediske hjelpemidler. Han

var en pådriver da Biomekanisk laboratorium ble etablert. Sentralt står hans innsats i behandling av skoliose, der han finjusterte plasseringen av de korrigerende kreftene i korsettet. Kunnskapene og engasjementet for funksjonshemmede resulterte i et aldri sviktende arbeid for nye og bedre ortopediske hjelpemidler. Helt naturlig ble han derfor leder for Protesesenteret ved Sophies Minde. Det var først og fremst hans fortjeneste at Statens proteseteknikerskole – nå ortopediingeniørutdanningen ved Høgskolen i Oslo – ble opprettet. Han så hvor viktig det var for de funksjonshemmede, poliorammede, amputerte osv. at ortopediingeniører hadde god utdanning. Hans modeller og teoretiske utledninger er samlet og brukes fortsatt i undervisningen. Thomas Wyller var også den viktigste premissleverandøren bak lov om proteseteknikk og om omsetning av ortopediske hjelpemidler. For denne innsatsen fikk han i 1984 Kongens fortjenstmedalje i gull. Vi som fikk gleden av å arbeide med Thomas Wyller lærte å sette stor pris på hans evne og lyst til å videreformidle sine kunnskaper. Utallige og ubetalelige var hans mange enkle og instruktive modeller for å forklare kompliserte biomekaniske problemer. Lunsjene med Thomas Wyller var unike undervisningstimer. Han formidlet kunnskap som vi ikke hadde fått om det ikke hadde vært for hans formelle og uformelle undervisning av både spesialistkandidater og ferdige spesialister.

Når han nå er borte, minnes vi en lege med stor varme og engasjement, alltid blid og vennlig mot alle, med en enestående empati for sine pasienter. Han var et usedvanlig fint menneske.

Fred være med Thomas Christian Wyllers minne.

På vegne av kolleger ved Sophies Minde

Publisert: 26. februar 2009. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.09.0093

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2025. Lastet ned fra tidsskriftet.no 20. desember 2025.